

182

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131 i Nr 30, poz. 181, z 1947 r. Nr 43, poz. 226 i z 1948 r. Nr 50, poz. 387) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. (1) po wyrazach: „w rozumieniu art. 1 lit. c)“ dodaje się „i d)“,
- 2) w art. 10 lit. b) po pkt 4 dodaje się pkt 5, pkt 6 i pkt 7 w brzmieniu: „5. specjalny“, „6. dla inwalidów zupełnych“ i „7. dla ociemniałych“,
- 3) w art. 14:
 - a) w ust. (1) liczbę „125“ zastępuje się liczbą „2.000“,

przy utracie zdolności zarobkowej	od 45% do 54% —	160 zł miesięcznie
przy utracie zdolności zarobkowej	od 55% do 64% —	240 zł miesięcznie
przy utracie zdolności zarobkowej	od 65% do 74% —	480 zł miesięcznie
przy utracie zdolności zarobkowej	od 75% do 84% —	720 zł miesięcznie
przy utracie zdolności zarobkowej	od 85% do 94% —	960 zł miesięcznie
przy utracie zdolności zarobkowej	od 95% do 100% —	1200 zł miesięcznie“

- b) w ust. (2) wyrazy: „10 złotych“ zastępuje się wyrazami: „160 zł miesięcznie“,
- 5) w art. 16 ust. (1):
 - w lit. a) liczbę: „25“ zastępuje się liczbą: „1600“,
 - w lit. b) liczbę: „50“ zastępuje się liczbą: „2400“,
 - w lit. c) liczbę: „75“ zastępuje się liczbą: „3200“,
- 6) w art. 21 ust. (4) lit. a) po wyrazie: „(zaginionym)“ dodaje się wyrazy: „po którym przyznano wdowie rentę“,
- 7) po art. 27 dodaje się rozdział IV w brzmieniu:

„Rozdział IV.

Dodatek specjalny, dodatek dla inwalidów zupełnych i dodatek dla ociemniałych.

Art. 27a. (1) Osoby, nie posiadające innego źródła dochodu poza pobieraną rentą inwalidzką, mają prawo do dodatku specjalnego do renty, który wynosi:

- a) dla inwalidów z utratą zdolności zarobkowej od 25% do 44% włącznie — 700 zł miesięcznie,
- b) dla inwalidów z utratą zdolności zarobkowej: od 45% do 100% włącznie — 3.000 zł miesięcznie oraz po 700 zł miesięcznie na każdego członka rodziny, na którego przysługuje inwalidzie dodatek rodzinny do renty (art. 18),
- c) dla wdów, które utraciły więcej niż 66% zdolności zarobkowej lub ukończyły 50 rok życia (art. 21 ust. (4) lit. b) i c) albo też mają na wychowaniu co najmniej 1 dziecko w wieku poniżej lat 16, pozostałe po poległym, zmarłym lub uznany za zaginionego (art. 5), po którym przyznano wdowie rentę — 700 zł miesięcznie.

(2) Prawo do dodatku specjalnego nie służy osobom przebywającym w zakładach, w których mają zapewnione utrzymanie.

Art. 27b. (1) Niezależnie od prawa do dodatku specjalnego, przewidzianego w art. 27a, inwalidom, pobierającym rentę, przysługują następujące dodatki:

- a) inwalidom z utratą zdolności zarobkowej od 95% do 100% — dodatek dla inwalidów zupełnych w wysokości 1000 zł miesięcznie,
- b) inwalidom ociemniałym z utratą zdolności zarobkowej poniżej 95% — dodatek dla ociemniałych w wysokości 3000 zł miesięcznie,
- c) inwalidom ociemniałym z utratą zdolności zarobkowej od 95% do 100% — dodatki przewidziane w lit. a) i b).

(2) Dodatki, przewidziane w ust. (1) lit. a), b) i c), przysługują inwalidom niezależnie od posiadania poza

b) ust. (2) skreśla się,

4) w art. 15:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Inwalidzi z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą przynajmniej 45%, otrzymują dodatek ciężko-poszkodowanych, który wynosi:

rentą innego źródła dochodu ani też od przebywania w zakładach, w których mają zapewnione utrzymanie.“

8) w art. 34 lit. b) wyrazy: „od wydania orzeczenia o uznaniu za zaginionego“ zastępuje się wyrazami: „od daty, od której przyznano zaopatrzenie tymczasowe“,

9) w art. 36 ust. (2) po wyrazie: „pielęgniacyjnego“ dodaje się wyrazy: „specjalnego, dla inwalidów zupełnych, dla ociemniałych“,

10) w art. 51 ust. (1) lit. a) liczbę: „25“ zastępuje się liczbą: „400“,

11) w art. 53 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Inwalidzie, uchylającemu się bez uzasadnionych powodów od szkolenia lub zaniedbującemu je, albo odmawiającemu przyjęcia zaofiarowanej mu pracy — może być zmniejszone zaopatrzenie pieniężne, z wyjątkiem dodatków: ciężko poszkodowanych oraz pielęgnacyjnego, o 25%.“

12) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. (1) Z dniem 31 marca 1949 r. zawiesza się prawo do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z utratą zdolności zarobkowej poniżej 25% oraz osób pozostałych po nich.

(2) Przepis ust. (1) nie stosuje się do inwalidów, którym przyznane zostało prawo do pobierania dodatku na pielęgnację; jednak prawo do zaopatrzenia pieniężnego osób pozostałych po takich inwalidach ulega zawieszaniu.“

Art. 2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o podwyższeniu zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 350).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r. z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 1, 6 i 8, które obowiązują od dnia 1 listopada 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bieruł*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*